

Riksdagsman Ake Selberg har semester.

Då arbetar han i skogen, då sköter han de 45 tjurkalvarna hemma på gården i Nyvägen norr om Överstbyn och då bärgar han höet.

— Det är så, när man är bonde, säger han. Då är man bunden till gården. Men det är skönt, också, att ta i ordentligt. Man blir som en ny människa under sommar-månaderna.

Och visst får han också tid att koppla av med en båttur med barnbarnen Eva och Emil.

Åke Selberg är en av länets sex socialdemokrater i riksdagen. Han valdes in första gången 1982, och är ledamot av jordbruksutskottet. Där har han stor hjälp av sin bakgrund som bonde, med ett skogshemman på sammanlagt 400 hektar.

— Jag tror på en framtid för jordbruket också här uppe i norr, säger han. Det går ju att kombinera arbetet på ett skogshemman med många andra bisysslor, och går det att klara sig. Men det krävs naturligtvis också ett ständigt arbete.

Åke sitter med i lantbruksnämnden. Där har han varit med och beviljat anslag till olika verksamheter som komplement till jordbruket; kräftodling, hjortuppfödning och fiskodlingar, bland annat.

Men han rekommenderar inte utan vidare en ung människa att satsa på jordbruk i Norrbotten:

— Det är många saker som måste lösas innan jag med gott samvete kan göra en sådan rekommendation, säger han. Bland annat måste frågan om avbytare i jordbruket lösas. Man måste underlätta generationsväxlingar på något sätt. Det grunnar vi på nu, i jordbruksutskottet, hur det ska gå till. För om en etablering samtidigt innebär att en ung människa måste sätta sig i skuld med kanske en halv eller en miljon — ja, då är det nästan omöjligt att få det att gå runt.

Satsar på tjurar

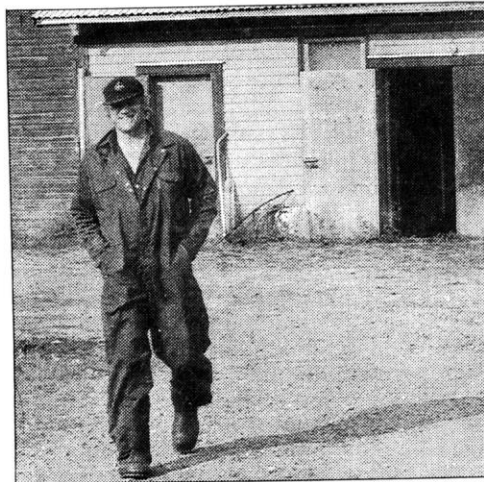
Åke Selberg har tidigare ägnat sig åt mjölkproduktion. Men för några år sedan sålde han besättningen. I stället satsar han nu, tillsammans med sin son, på köttproduktion.

Och det finns inte bara tjurkalvar på gården. Där finns också fem grisar, en fårhjord

Åkes semester är mest arbete

Åke Selbergs grisar är glada när sommaren kommer och de får springa ute i hagen ovanför Råneälven.

Åke Selberg har just gett tjurkalvarna mat för natten när NSD kommer på semesterbesök.

och fem kalkoner. Från början var det sju kalkoner, men två bara försvann. Tiken Tan ja misstänks vara inblandad på något sätt — men hon har inte erkänt.

Förra året gick grisarna och fåren i samma hage, men det blev konkurrens om ma-

ten, då. Nu har grisarna en egen hage, och de grymtar glatt när de bökar omkring i det höga gräset.

— Det är trevliga djur, säger Åke Selberg. Det är nästan synd att man måste slakta dem.

Han resonerar gärna om skogen, också. Där trivs han:

— Jag ser till så att jag får hugga åtminstone några timmar varje dag, säger han.

Han gallrar, han kalhugger och han planterar ny skog. Och han är inte odelat förtjust i de moderna skogsbruksmetoderna. Men samtidigt anser han också att det är nödvändigt att göra slutavverkningar, d v s kalhugga, ibland.

Miljöhänsyn

— Men från min erfarenhet i jordbruksutskottet, vi har ju också skogsfrågorna, så vet jag att bolagen numera tar betydligt större miljöhänsyn än för bara tiotalet år sedan:

— Det är slut nu med de våldsamt stora kalhuggningarna. Bolagen har till och med

LEDARSIDAN på semester!

dragit ner ytorna mer än vad riksdagen sagt. Och det är bra.

Åke Selberg tycker spontant illa om skogsplöjning. Det blir väldigt sår i naturen, och ofta fraktar smältningen bort stora mängder sand och jord nedför sluttningarna. Men samtidigt vet han också att plöjning är nödvändig på vissa ställen, om det ska gå att få nya trädplantor att växa upp. Och han tröstar sig med att såren i naturen läks i takt med att ungskogen växer upp igen.

— Jag har sett flygbilder på plöjda områden där skogen på nytt växt upp, och spåren efter plogarna är helt bort. Naturen har en märklig förmåga att jämna ut och läka, säger han.

Nyvägen ligger vid Råneälven, en bit nedströms Korpforsen. Råneälven och Livasälven flyter samman här, och vidgar sig i milslånga vattenvägar åt olika håll. Det är en plats för båtliv och fiske, och när Åke bjuder på en tur med båten så kan han överallt längs stränderna peka ut sommarstugor.

Lägger nät

— Jag fiskar inte så mycket själv, säger han. Det blir mest att jag lägger några nät. Men här finns gädda och abborre, förstår. Och just nu, den här tiden på året, går det att meta gös, också. I fjol var det en kvinna som fick en gös på sex kilo här. Jag skulle inte tro vem som helst som kom med ett sådant påstående, men just henne litar jag på.

I höst åker Åke Selberg med jordbruksutskottet till Brasilien. Sedan börjar riksdagsarbetet igen. En av de frågor som han då får ta itu med är en proposition om rennaringen. Han har själv suttit med i samerättsutredningen, vars betänkande nyligen överlämnades till justitieministern.

— Det var nog den svåraste uppgiften jag hittills haft, den utredningen, säger han. Oavsett hur man än formulerar sina förslag, så kommer det kritik från något håll. Inte minst samerna har varit mycket kritiska, den här gången.

— Men vi har lagt förslag som, även om dom i samernas ögon inte är tillräckligt långtgående, ändå kan ha en möjlighet att vinna stöd hos en riksdagsmajoritet. Och mer än så kan en politiker inte uträtta.